

STRAZA

Prejeto iz Maribora:
 1. letnik . . . 10
 2. letnik . . . 10
 3. letnik . . . 10
 4. letnik . . . 10
 5. letnik . . . 10
 6. letnik . . . 10
 7. letnik . . . 10
 8. letnik . . . 10
 9. letnik . . . 10
 10. letnik . . . 10
 11. letnik . . . 10
 12. letnik . . . 10
 13. letnik . . . 10
 14. letnik . . . 10
 15. letnik . . . 10
 16. letnik . . . 10
 17. letnik . . . 10
 18. letnik . . . 10
 19. letnik . . . 10
 20. letnik . . . 10
 21. letnik . . . 10
 22. letnik . . . 10
 23. letnik . . . 10
 24. letnik . . . 10
 25. letnik . . . 10
 26. letnik . . . 10
 27. letnik . . . 10
 28. letnik . . . 10
 29. letnik . . . 10
 30. letnik . . . 10
 31. letnik . . . 10
 32. letnik . . . 10
 33. letnik . . . 10
 34. letnik . . . 10
 35. letnik . . . 10
 36. letnik . . . 10
 37. letnik . . . 10
 38. letnik . . . 10
 39. letnik . . . 10
 40. letnik . . . 10
 41. letnik . . . 10
 42. letnik . . . 10
 43. letnik . . . 10
 44. letnik . . . 10
 45. letnik . . . 10
 46. letnik . . . 10
 47. letnik . . . 10
 48. letnik . . . 10
 49. letnik . . . 10
 50. letnik . . . 10
 51. letnik . . . 10
 52. letnik . . . 10
 53. letnik . . . 10
 54. letnik . . . 10
 55. letnik . . . 10
 56. letnik . . . 10
 57. letnik . . . 10
 58. letnik . . . 10
 59. letnik . . . 10
 60. letnik . . . 10
 61. letnik . . . 10
 62. letnik . . . 10
 63. letnik . . . 10
 64. letnik . . . 10
 65. letnik . . . 10
 66. letnik . . . 10
 67. letnik . . . 10
 68. letnik . . . 10
 69. letnik . . . 10
 70. letnik . . . 10
 71. letnik . . . 10
 72. letnik . . . 10
 73. letnik . . . 10
 74. letnik . . . 10
 75. letnik . . . 10
 76. letnik . . . 10
 77. letnik . . . 10
 78. letnik . . . 10
 79. letnik . . . 10
 80. letnik . . . 10
 81. letnik . . . 10
 82. letnik . . . 10
 83. letnik . . . 10
 84. letnik . . . 10
 85. letnik . . . 10
 86. letnik . . . 10
 87. letnik . . . 10
 88. letnik . . . 10
 89. letnik . . . 10
 90. letnik . . . 10
 91. letnik . . . 10
 92. letnik . . . 10
 93. letnik . . . 10
 94. letnik . . . 10
 95. letnik . . . 10
 96. letnik . . . 10
 97. letnik . . . 10
 98. letnik . . . 10
 99. letnik . . . 10
 100. letnik . . . 10

Prejeto iz Maribora:
 1. letnik . . . 10
 2. letnik . . . 10
 3. letnik . . . 10
 4. letnik . . . 10
 5. letnik . . . 10
 6. letnik . . . 10
 7. letnik . . . 10
 8. letnik . . . 10
 9. letnik . . . 10
 10. letnik . . . 10
 11. letnik . . . 10
 12. letnik . . . 10
 13. letnik . . . 10
 14. letnik . . . 10
 15. letnik . . . 10
 16. letnik . . . 10
 17. letnik . . . 10
 18. letnik . . . 10
 19. letnik . . . 10
 20. letnik . . . 10
 21. letnik . . . 10
 22. letnik . . . 10
 23. letnik . . . 10
 24. letnik . . . 10
 25. letnik . . . 10
 26. letnik . . . 10
 27. letnik . . . 10
 28. letnik . . . 10
 29. letnik . . . 10
 30. letnik . . . 10
 31. letnik . . . 10
 32. letnik . . . 10
 33. letnik . . . 10
 34. letnik . . . 10
 35. letnik . . . 10
 36. letnik . . . 10
 37. letnik . . . 10
 38. letnik . . . 10
 39. letnik . . . 10
 40. letnik . . . 10
 41. letnik . . . 10
 42. letnik . . . 10
 43. letnik . . . 10
 44. letnik . . . 10
 45. letnik . . . 10
 46. letnik . . . 10
 47. letnik . . . 10
 48. letnik . . . 10
 49. letnik . . . 10
 50. letnik . . . 10
 51. letnik . . . 10
 52. letnik . . . 10
 53. letnik . . . 10
 54. letnik . . . 10
 55. letnik . . . 10
 56. letnik . . . 10
 57. letnik . . . 10
 58. letnik . . . 10
 59. letnik . . . 10
 60. letnik . . . 10
 61. letnik . . . 10
 62. letnik . . . 10
 63. letnik . . . 10
 64. letnik . . . 10
 65. letnik . . . 10
 66. letnik . . . 10
 67. letnik . . . 10
 68. letnik . . . 10
 69. letnik . . . 10
 70. letnik . . . 10
 71. letnik . . . 10
 72. letnik . . . 10
 73. letnik . . . 10
 74. letnik . . . 10
 75. letnik . . . 10
 76. letnik . . . 10
 77. letnik . . . 10
 78. letnik . . . 10
 79. letnik . . . 10
 80. letnik . . . 10
 81. letnik . . . 10
 82. letnik . . . 10
 83. letnik . . . 10
 84. letnik . . . 10
 85. letnik . . . 10
 86. letnik . . . 10
 87. letnik . . . 10
 88. letnik . . . 10
 89. letnik . . . 10
 90. letnik . . . 10
 91. letnik . . . 10
 92. letnik . . . 10
 93. letnik . . . 10
 94. letnik . . . 10
 95. letnik . . . 10
 96. letnik . . . 10
 97. letnik . . . 10
 98. letnik . . . 10
 99. letnik . . . 10
 100. letnik . . . 10

Prejeto iz Maribora:
 1. letnik . . . 10
 2. letnik . . . 10
 3. letnik . . . 10
 4. letnik . . . 10
 5. letnik . . . 10
 6. letnik . . . 10
 7. letnik . . . 10
 8. letnik . . . 10
 9. letnik . . . 10
 10. letnik . . . 10
 11. letnik . . . 10
 12. letnik . . . 10
 13. letnik . . . 10
 14. letnik . . . 10
 15. letnik . . . 10
 16. letnik . . . 10
 17. letnik . . . 10
 18. letnik . . . 10
 19. letnik . . . 10
 20. letnik . . . 10
 21. letnik . . . 10
 22. letnik . . . 10
 23. letnik . . . 10
 24. letnik . . . 10
 25. letnik . . . 10
 26. letnik . . . 10
 27. letnik . . . 10
 28. letnik . . . 10
 29. letnik . . . 10
 30. letnik . . . 10
 31. letnik . . . 10
 32. letnik . . . 10
 33. letnik . . . 10
 34. letnik . . . 10
 35. letnik . . . 10
 36. letnik . . . 10
 37. letnik . . . 10
 38. letnik . . . 10
 39. letnik . . . 10
 40. letnik . . . 10
 41. letnik . . . 10
 42. letnik . . . 10
 43. letnik . . . 10
 44. letnik . . . 10
 45. letnik . . . 10
 46. letnik . . . 10
 47. letnik . . . 10
 48. letnik . . . 10
 49. letnik . . . 10
 50. letnik . . . 10
 51. letnik . . . 10
 52. letnik . . . 10
 53. letnik . . . 10
 54. letnik . . . 10
 55. letnik . . . 10
 56. letnik . . . 10
 57. letnik . . . 10
 58. letnik . . . 10
 59. letnik . . . 10
 60. letnik . . . 10
 61. letnik . . . 10
 62. letnik . . . 10
 63. letnik . . . 10
 64. letnik . . . 10
 65. letnik . . . 10
 66. letnik . . . 10
 67. letnik . . . 10
 68. letnik . . . 10
 69. letnik . . . 10
 70. letnik . . . 10
 71. letnik . . . 10
 72. letnik . . . 10
 73. letnik . . . 10
 74. letnik . . . 10
 75. letnik . . . 10
 76. letnik . . . 10
 77. letnik . . . 10
 78. letnik . . . 10
 79. letnik . . . 10
 80. letnik . . . 10
 81. letnik . . . 10
 82. letnik . . . 10
 83. letnik . . . 10
 84. letnik . . . 10
 85. letnik . . . 10
 86. letnik . . . 10
 87. letnik . . . 10
 88. letnik . . . 10
 89. letnik . . . 10
 90. letnik . . . 10
 91. letnik . . . 10
 92. letnik . . . 10
 93. letnik . . . 10
 94. letnik . . . 10
 95. letnik . . . 10
 96. letnik . . . 10
 97. letnik . . . 10
 98. letnik . . . 10
 99. letnik . . . 10
 100. letnik . . . 10

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Izredno se mora govoriti vsak dan od 11.-12. ure dopoldne.

Zeppelini nad Parizom.

Avstrijske čete zavzele Gusinje, Lješ in Sv. Ivan Meduanski. — Italijani nameravajo braniti Valono do skrajnosti. — Laške torpedovke pred Trstom. — Naši uspehi na Kalvariji. — Sv. Lucija trdno naša. — Ruski krajevni napadi se nadaljujejo. — Veliki dogodki spomladi.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša:

Dunaj, 30. januarja.

Rusko bojišče.

Sovražnik je včeraj, dne 29. jan., po dnevu ponavljal svoje napade na mostni okop severno od mesta Uščiško. Vsi poskusi se polastiti mostnega okopa so se izjalovili ob hrarosti branilcev.

Skoro na vseh delih severno-izhodne bojne črte je bilo delovanje ruske artilerije zelo živahno. Na raznih mestih je delovala tudi težka ruska artilerija.

Italijansko bojišče.

Položaj je nespremenjen.

Črnogorsko bojišče.

V Črnogorji vlada mir.

Pri Sv. Ivanu v Meduji sta bila uplenjena dva topova, zelo veliko artilerijske municije ter precejšnje zaloge kave in žita.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Hofer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 30. januarja.

Francosko bojišče.

Ob cesti in na južni strani ceste Vimy — Neuville so se nadaljevali boji za postojanko, katero so zavzele nemške čete. Francoski napad je bil odbit.

Širokost južno od reke Somme zavzete postojanke znaša 3500 m, dolga je pa 1000 m. Zavsem je bilo tamkaj ujetih 17 častnikov in pa 1270 mož, med temi je bilo tudi nekaj Angležev. Francozi so poskusili samo eden slab protinapad, ki je bil pa lahko odbit.

V Champagniji prišlo od časa do časa do živahnih artilerijskih bojev.

Na ostalih delih bojne črte je bilo ovirano vojno delovanje zaradi goste megle. Proti večeru, ko se je zjasnilo, so napirali Francozi živahen ogenj proti nemški bojni črti izhodno od mesta Pont-a-Mousson. Prodiranje sovražnih infanterijskih oddelkov je bilo izjalovljeno.

Rusko bojišče.

Nobenh važnejših dogodkov.

Balkansko bojišče.

Nobenh dogodkov posebne važnosti.

Bombe na Pariz.

Iz Pariza se dne 30. jan. poroča:

Pretečeno soboto, dne 29. jan., proti 11. uri po noči, je priplul nemški zrakoplov nad Parizom in vr-

gel več bomb na mesto. Bombe so zahtevale precej veliko žrtev.

Na neki točki je bilo ubitih 15 oseb, na drugi pa eden mož in tri ženske.

Razdejana je bila ena hiša.

Tudi drugače so povzročile bombe precej škoda. Lov na nemški zrakoplov je bil brezuspešen. Do 1. ure po polnoči je bil Pariz popolnoma v temi.

Dva angleška parnika za prevažanje čet potopljena.

Iz Berolina se dne 29. jan. poroča:

Nemški podmorski čoln je potopil dne 18. jan. v Sredozemskem morju oboroženi angleški parnik za prevažanje čet „Marere“, dne 23. jan. je pa potopil v Solunskem zalivu angleški parnik za prevažanje čet.

Dne 17. jan. je ustavil nemški podmorski čoln 150 milj izhodno od otoka Malta parnik, ki je plul pod nizozemsko zastavo, z imenom „Melanie.“ Ko se je približal nemški podmorski čoln imenovanemu parniku, da bi pregledal listine na parniku, je začel parnik „Melanie“, ki je plul pod nizozemsko zastavo, obstreljevati iz topov in strojnih pušk nemški podmorski čoln in ga je skušal potopiti. Nemški podmorski čoln se je hitro skrnil pod vodo, da je mogel uteči napadu parnika „Melanie.“ To sovražno postopanje bije v obraz mednarodnemu pravu.

Dalmatinci pred cesarjem

Dne 28. jan., ob 12. uri predpoldne, je sprejel naš cesar v Schönbrunn v prisotnosti dalmatinskega cesarskega namestnika grofa Attemsa, bivšega mariborskega okrajnega glavarja, pod vodstvom dež. glavarja dalmatinskega, dr. Ivčevića, delegacijo, katere so se udeležili zastopniki vseh dalmatinskih občin, zastopniki dalmatinske duhovščine, posebno zadrski nadškof dr. Vinko Puljišič, grško-iztočni škof v Zadru dr. Demetrij Vranković, dvorni kaplan in vojni superior monsieur Josip Crnica, nadalje bivši dalmatinski cesarski namestnik Nardelli, član gosp. zbornice, dvorni svetnik pl. Vuković ter državni in deželni poslanci Jurij Biankini, dr. Anton Dulibič in dr. Dušan Baljak.

Ko se je prikazal naš cesar v avdijenčni sobi, ga je sprejela delegacija z navdušenimi živijo-klici. Nato je imel deželni glavar dalmatinski dr. Ivčević poklonilni nagovor na cesarja, v katerem je naglašal, da so bili sinovi Dalmacije vselej, tudi v najhujših časih, ko se zaganjajo sovražniki od vseh strani proti Avstriji, cesarju in cesarski hiši vselej neomajno zvesti in udani. Z navdušenjem prinaša hrvaški narod vse žrtve za cesarja in domovino in zlasti Dalmatinci se bore z gnevom v srcu in s srčnostjo v splošnem domoljubju proti sovražniku, ki bi rad odtrgal kos domače grude od staroslavne habsburške monarhije. Z nepopisnim navdušenjem grede dalmatinski vojaki v boj za cesarja in domovino in izvršujejo zgodovinske čine junaštva in vstrajnosti. Vsa Dalmacija od severa do juga se udano klanja cesarjevemu prestolu, proseč ga, da milostno sprejme najodkritosrčnejša zagotovila neomajne zvestobe, ljubezni in udanosti dalmatinskega prebivalstva do najvišjega prestola. Deželni glavar dr. Ivčević je končal svoj govor s trikratnimi živijo-klici na Njegovo Veličanstvo. Po celi dvorani so zadoneli navdušeni živijo-klici.

Cesarjev odgovor.

Po končanem govoru dr. Ivčevića je imel naš cesar sledeči nagovor na delegacijo:

Z veseljem vidim v resnem času zbrane okrog sebe odposlance moje kraljevine Dalmacije in z ginenim srem sem slišal utišane besede, ki z nova izpričujejo staropriznato, sedaj vnovič sijajno preizkušeno zvestobo in udanost. Z navdušenjem sledeč Mojemu klicu, so junaški dalmatinski sinovi v tej le vojni doprinesli zgledne čine hrabrosti in požrtvovalnosti. Venčani s slavo se nahajajo že več mesecev v prvi bojni vrsti tam, kjer gre odbiti naval množice vilnejšega sovražnika, ki stega svojo požrešno roko po obali našega morja, ki pomenja za nas življenje in bodočnost, ter tudi po Vaši domači grudi. Z Vami teknuje vse prebivalstvo dežele v stremljenju, da z voljnimi prenašanjem vseh vojnih nepravil in s požrtvovalnimi dejanji domoljubnosti po močeh postaja podobno tistim, ki so vsak dan in vsako uro pripravljeni darovati svoje najdragocenejše za domovino. A vidno počiva blagoslov božji na naši pravični stvari. Ob neprodirnem zidu so se razbili vsi sovražni navali in ravno v teh dneh je Moja bojna sila ob južni meji Dalmacije dosegla slavepolne uspehe, ki bodo, kot svetlo se blesteč list slave v naši zgodovini, pripomogli, da bodo v bodoče zasigurani pred sovražnim ogroževanjem važni deli te kraljevine. S pomočjo Vsemogočnega in z junaštvom Moje hrabre armade in mornarice se bo posrečilo pripraviti za Moje ljubljene narode časten mir. Za vse čase pa bode kot dragoceno izročilo tega velikega časa ostalo ohranjeno ojačeno čustvo tesne nerazdruženosti, katero ste Vi kot zastopniki vojnim dogodkom tako blizu se nahajajočega in vendar z mogočno silo čuvanega obmejnega ozemlja izrazili danes na tako vznesen način. Sporočite Mojo najprisrčnejšo zahvalo vsem zvestim prebivalcem Moje kraljevine Dalmacije ter jim naznanite, da bo Moje skrbno oko obrnjeno tudi v bodoče na Vašo meni tako drago domovino, katere je z nerazdružljivimi vezmi združena z Menoj in z Mojo vladarsko hišo in za katero bo, kakor trdno upam, kmalu napočila nova doba mirnega dela in cvetočega blagostanja.

Po končanem cesarjevem govoru je predstavil dalmatinski cesarski namestnik vladarju člane delegacije, s katerimi se je živahno razgovarjal in se poslovil od njih z ponovnimi izrazi zahvale.

Delegacija se je nato podala v notranje ministrstvo, kjer jo je v odsotnosti ministrskega predsednika grofa Stürgkha sprejel minister za notranje zadeve, bivši tržaški cesarski namestnik princ Hohenlohe. Notranji minister je v svojem odgovoru na nagovor dr. Ivčevića naglašal, da bo vlada z ozirom na važnost Dalmacije za celokupno državo ter z ozirom na veliko in priznano zvestobo prebivalstva Dalmacije do cesarja in prestola vselej pospeševala z veliko in posebno pozornostjo interese in razvoj kraljevine Dalmacije ter da bo storila vse, kar je v njenih močeh, da se bo pomagalo v gospodarskem oziru tej tako težko preskušeni deželi.

† Župnik Fr. Muršič.

Neizprosno kosi smrt med našo duhovščino. Kakor da bi ne imela dovolj žrtev na bojnem polju, pohlepno zastavlja svojo koso v tiste kroge, ki imajo v teh resnih in težkih časih opravljati veliko nalogo molitve, tolažbe in vzpodbude. Kosi ne samo starcev, ki jim je teža in bridkost življenja potrla telesno moč, s svojim ostrim in hladnim orožjem je sedaj tudi zadela moža, ki je bil v najboljših moških letih, poln veselja za delo.

Da, prav rad bi še bil delal rajni Franc Muršič, rojen v prijaznem Zavrču dne 8. oktobra 1867, v vinogradu Gospodovem, v katerega je kot delavec vstopil z mašniškim posvečenjem dne 25. julija 1895. Kot kaplan je deloval v Brežicah od 17. oktobra 1895 do 4. avgusta 1896, potem v Kozjem do 14. nov. 1898, nato pri Sv. Benediktu v Slov. gor. do 25. jul. 1903, ko je postal župnik v Framu. Delo je neoporehoma smatral ne samo za svojo dolžnost, temveč tudi za svojo največjo radost, delo v cerkvi, delo na prižnici in v spovednici, delo v šoli, delo v izobraževalni sobi, delo za gospodarski napredek, za blagobit in za pravo omiko našega ljudstva. Zato pa vsa framska župnija plaka ob rakvi svojega vneta in nesebično delavnega župnika, kateremu je pretekli petek zjutraj huda pljučnica vzela življenje.

Žalost nad smrtjo gospoda framskega župnika pa sega daleč preko mej odvojele framske župnije. Žal, do dna srca nam je žal za Tebe, Franc Muršič! S Teboj nam je smrt ugrabila enega izmed najboljših, najplemenitejših, najdelavnejših. Tvoja blaga duša je plamtela ljubezni do Boga, cerkve, domovine, do našega ljudstva in našega materinskega jezika. Tem visokim vzorom je bilo posvečeno vse Tvoje življenje. Plačila nisi iskal na tem svetu, pa ga tudi ne bi bil našel. Nasprotno Ti je življenje napolnilo kelih trpljenja, ki si ga moral izprazniti do dna. Vsem nam je v spominu ter bo ostala vedno v svežem spominu zadnja doba Tvojega življenja, Tvoje mučno telesno in duševno trpljenje. Sedaj si že pri Onem, ki je slovesno zatrdil: „Blagor tistim, ki preganjanja trpijo zavoljo pravice; ker njih je nebeško kraljestvo.“ Pokoj in večno plačilo Tebi, plemenita duša!

Pogreb je bil v nedeljo, dne 30. t. m. Velika množica je prišla skupaj, da je izkazala rajnemu zadnjo ljubav. Navzoči so bili tudi državni in deželni poslanci dr. Korošec, Ozmeč, Pišek in dr. Verstovšek. Domača in planska šola sta se udeležili pogreba polnoštevilno pod vodstvom vrlega učitelja.

Pogreb je vodil preč. g. hoški dekan Al. Grušovnik v spremstvu 23 duhovnikov, sosedov in prijateljev pokojnika. V slovo je govoril rajnemu prof. dr. Anton Medved. Omenjal je njegovo gorečo delovanje na leci, v spovednici in v šoli. Ljudstvo je jokalo na ves glas. Staro in mlado je ljubilo svojega prijatelja in voditelja, za to jim je bilo slovo tako neizmerno težko. Pokoj njegovi duši!

Albanija.

Italijo glava boli zaradi Albanije. Mi smo že zavzeli Škader, Lješ in Međuo. Drugi del naših čet stoji v severnoizhodni Albaniji, bolgarske čete pa v izhodni Albaniji. Obroč je torej že položen in zdaj se bo počasi sklepal proti Valoni in zadržnil tamkaj italijansko postojanko. Italija se sicer pomirja, da bo ji stal Esad-paša ob strani. Mi ji privoščimo to tolažbo, katera pa bi se sicer dala kupiti, ako bi jo mi hoteli in dali vsaj eno liro več kot Italijani. Toda gliha vkup štrih, izdajalec Esad spada k izdajalcu Lahu! V Albaniji se bo začel vojni ples, ko bodo vse predpriprave gotove.

Pred Valono in Dračom.

Švicarski listi poročajo dne 28. jan., da stojijo avstrijske čete 60 km severno od Drača, t. j. samo še 14 do 15 ur hoda. Bolgari pa so se na izhodni strani približali Draču že na 15 km. Drugi bolgarski oddelki stoje 8 km pred prednjimi utrdbami mesta Valone.

Milanski listi so dobili poročilo, da so Esadovi pristaši izpraznili Drač in Tirano in tako pripravili mesti za vohod Avstrijcev in Bolgarov. Tudi italijanske čete so zapustile Drač.

V italijanskem ministrskem svetu se je dne 27. jan., kakor se poroča iz Lugana, sklenilo, da se izprazni Drač. Valona pa brani do skrajnosti, sicer pa se nikjer ne izvede ofenziva.

Uradni list „Giornale d'Italia“ se izgovarja, da so Italijani izpraznili mesto Drač za to, ker se je bilo bati razširjenja tifusa med italijanskimi četami.

Nemški „Generalanzeiger“ poroča, da so se diplomatični zastopniki četverosporazuma že preselili iz Albanije v Italijo, edino italijanski poslanik je še ostal v Valoni.

Avstrijci zasedli Lješ.

Naš pohod v Albanijo, o kateri so Italijani že mislili, da jim pade kot zrelo jabolko v naročje, gre od uspeha do uspeha. Škader je naš, naš je najbrže že tudi Sv. Ivan Međuanski in sedaj je zaseden že tudi Lješ po avstrijskih četah. Tako namreč poroča italijanski list „Stampa“, kateri piše:

Hudi čas je prišel: Avstrijske čete so v naglem pohodu zasedle Lješ. Istočasno so Bolgari zasedli Berat. V merodajnih krogih vlada mnenje, da bodo Avstrijci svoje naglo prodiranje v Albanijo nekoliko ustavili, ker je ozemlje južno od Lješa zelo neugodno, močvirnato in hribovito. Mnogi tudi upajo, da se bo Esad-paša v svojih dobroutrjenih postojan-

kah krepko branil. Ali pa se bo mogel braniti tudi proti drugemu sovražniku? Na strani Avstrijcev se namreč bori tudi del albanskega prebivalstva. Zelo vznemirljivo dejstvo je, da so Bolgari zasedli mesto Berat, ki je središče zaledja Valone. Visoko gorovje, ki obdaja Berat, nudi izborne, vojaško-važne postojanke. Italija se je vedno zelo trudila, da bi preprečila zasedenje Berata po Grkih, kar svedoči veliko važnost, ki jo je polagal italijanski generalni štab na Berat. Italijani so zadnji čas vse storili, da bi Valono tako utrdili, da bi bila nezavzeta. Valona bo v kratkem predmet vprašanja, ki se bo zadevalo ne samo Italije, ampak celega četverosporazuma.

Sv. Ivan Međuanski naš.

Avstrijsko uradno poročilo z dne 29. jan. nam naznanja, da so naše čete pri prodiranju ob albanski obali proti jugu zasedle poleg Lješa tudi važno pristanišče Sv. Ivan Međuanski. Zasedenje teh dveh mest je hud udarec za Italijane. Od Lješa je še samo nekaj dnevnih maršev do Drača in Tirane. Prebivalstvo Albanije sprejema naše čete s posebnim veseljem.

Črnogorsko bojišče.

Na Črnigori nobenega odpora. Naši so mirno zasedli Gusinje, Šavnikin Goransko. V Goranskem so jim prišla odposlanstva nasproti in med pritrtkanjem zvonov so vkorakale naše čete v kraj. Naši prinašajo Črnogorcem povsod mir in — kruh.

Lahko se reče, da je sedaj vsa Črnagora naša, odpora ni več pričakovati. Naše čete bodo v zvezi z domačim prebivalstvom skrbale, da se zopet vrnejo v deželo stare razmere. Pota in ceste se bodo popravile, dobivanje živeža uredilo, prebivalstvo se zopet lahko posvetilo mirnemu delu.

Kako so spreobnili Nikito

Iz zanesljivih virov se je, kakor se poroča iz Bukarešta, izvedelo za izredno zanimive dogodke, ki so povzročili naglo spremembo Nikitovega mišljenja. Ko je princ Danilo sporočil italijanski kraljici Jeleni, da Črnagora ne more več kljubovati premogočnemu sovražniku, je kraljica poklicala k sebi ministra Salandra, kateri je opetovano izjavil, da Italija Črnigori ne more poslati večje pomoči, da Italija mora celo čete, ki jih je poslala v Albanijo, poslati na drugo mesto.

Nikita je podpisal pismo, s katerim se je zahtevalo premirje in mir. Udaja Črnogore pa je v italijanskem javnem mnenju tako silno uplivala, da se je italijanska vlada naenkrat nahažala v zelo mučnem položaju. Ministrski predsednik Salandra je izjavil pred kraljem Viktor Emanuelom, da italijanski narod ne more tega mirno prenašati, da bi oče kraljice Jelene sklenil z avstro-ogrsko monarhijo mir. V tem slučaju se je bati težkih notranjih zapletljajev in nemirov. Italijanska vlada ne more za nasledke prevzeti nobene odgovornosti in vlada ne more v tem slučaju jamčiti ne za obstoj enotne italijanske države, ne za varnost članov vladarske hiše.

Kralj je nato poslal lastnoročno pismo kraljice Jelene kralju Nikiti. Istočasno je Viktor Emanuel odposlal tudi ladjo, na katero bi se naj vkrcal Nikita in njegovo spremstvo. Črnogorski kralj se je torej le končno odločil, da bo izpolnil željo svoje hčerke in vojne stranke v svoji bližini. Vršilo se je daljše posvetovanje med italijanskim kraljem, Jeleno in Nikito. Kraljica je večkrat motila posvetovanje s krčevitim jokom. Pozneje se je tudi Salandra udeležil konference. Končno se je Nikita odločil, da pusti dogodkom svobodni tok ter je nato odpotoval v Francijo. Željo, da bi tudi umaknil udajo Črnogore, pa je Nikita odločno zavrnil. Izjavil je, da je to mogoče le tedaj, če se Italija zaveže, da pošlje Črnigori na pomoč močne čete in da Francija da Črnigori dovolj vojnega gradiva na razpolago.

Lovčen dragocen zaklad.

Ko se je mesca januarja 1913 raznesla po raznih listih vest, da je Nikita pripravljen, odstopiti gor Lovčen Avstrijcem, je petrogradski dopisnik pariškega lista „Temps“ brzojavno vprašal Nikito, kaj je na teh vesteh resnice.

Nikita je brzojavno odgovoril: Lovčen je srbski Olimp, je z božjo roko postavljen spomenik svobode in njenih branilcev. Lovčen je zibelka naše slavne knežje hiše. Lovčen je tudi podzidje za nagrobni spomenik, v katerem počivajo zemeljski ostanki Petra Petrovna Njeguša. Lovčen se je upiral, ko so divji azijski valovi pluli celo do Lunaja. On se bo upiral tudi v bodoče vsem sovražnim napadalnim valovom. S svojimi v oblake segajočimi vrhovi nam je Lovčen dražji, dragocenejši, kakor če bi bil ves iz samih dragih biserov. Naš Lovčen ni na prodaj!

Tako je z vznesenim duhom trdil Nikita januarja leta 1913. Čez tri leta pa, dne 11. januarja 1916, je Lovčen zamenjal svojega gospodarja. Lovčen danes ni več črnogorski, ampak avstrijski biser.

Gusinje.

Avstrijske čete so dne 28. jan. zasedle tudi oколico mesteca Gusinje v južno-izhodnem kotu Črnogore. Ozemlje je v tej okolici izredno gorato in zelo težavno. Mesto Gusinje leži južno od Berana. Z zasedenjem gusijskega gorovja je sedaj skoro cela Črnagora zasedena po naših četah.

Italijansko bojišče.

Kako močne se čutijo naše čete, dokazujejo drzni izpadi pri Oslavju, Kalvariji in Malem Javorčeku. V Italiji je vzbudil glas o našem delovanju ob soški fronti tak strah, da je kralj nemudoma zapustil Rim in se podal na fronto. Izvenavstrijski listi pišejo, da se Italijani pripravljajo na novo ofenzivo. To je gotovo, to ve vsak otrok, toda več bi nam hrasnilo, ako bi ti modri listi povedali, kedaj se bode ofenziva začela.

Nova italijanska ofenziva?

Berolinski „Tagesanzeiger“ poroča: Poročila z italijanske fronte kažejo, da so Italijani razvili na tirolski kakor tudi na soški fronti živahnjšo delovanje. Nekateri švicarski listi trdijo, da bodo Italijani prihodnje dni pričeli z novo veliko ofenzivo, da tako prisilijo Avstrijo, da odtegne nekaj svojih čet iz Albanije.

Naši uspehi na Kalvariji.

Dne 24. jan. zvečer so močne avstrijske čete, kakor pravi uradno poročilo, italijanskega generalnega štaba, pod varstvom goste megle napadle sovražne postojanke na gori Kalvariji. Italijanski oddelki so se umaknili pred avstrijsko premočjo, da bi takc ušli uničenju. Avstrijci so nato udrli v prednje italijanske postojanke na Kalvariji, za katere se je vršil srdit boj.

Boji za Mali Javorček.

Čadorna poroča z dne 28. jan.: Ob gornji Soči je poskušal sovražnik zvečer dne 27. t. m. po hudi artilerijski pripravi nas pregnati z naše ogrožene postojanke na Malem Javorčeku. Tri sovražne napade smo z velikimi sovražnikovimi izgubami odbili.

Sv. Lucija ni v italijanskih rokah.

General Čadorna omenja v svojem uradnem poročilu dne 25. jan. italijanske postojanke pri Sv. Luciji. Iz tega poročila je videti, kakor da bi bila vas Sv. Lucija že v italijanskih rokah. Iz našega vojnega časnikarskega stana pa se dne 29. jan. poroča, da ni samo vas Sv. Lucija, ampak še celo višinski rob zahodno od Sv. Lucije v naših rokah. Italijani torej celo v svojih uradnih poročilih lažejo. — Vas Sv. Lucija leži ob Soči južno od Tolmina.

Laške torpedovke pred Trstom.

Pred kratkim je pristaniška straža zapazila, da se laške torpedovke hočejo približati pristanišču v Trstu. Obrežne baterije so začele delovati in kmalu so bile sovražne ladje odgnane.

Pred Solunom.

Kedaj se začne bitka pred Solunom?

Grški vojaški strokovnjaki so mnenja, da Avstrija, Nemčija in Bolgarija ne bodo poprej napadle četverosporazumovih čet pred Solunom, dokler Albanija ne bo očiščena Srbov in Črnogorcev. Domneva se pa tudi, da četverosporazum ne bo tako dolgo čakal, ampak bo v ugodnem trenutku sam pričel z ofenzivo.

Karaburnu zaseden.

Iz Soluna se dne 28. jan. poroča: Mornariški vojniki angleških, francoskih, italijanskih in ruskih vojnih ladij, ki so zasidrane v solunskem pristanišču, so se izkrcali na polotoku Karaburnu (južno od Soluna). Na polotoku so imeli Grki utrdbo, katere posadka se niti ni ustavljala sovražnemu vpadu. — Karaburnu je gorato ozemlje ob zahodni strani polotoka Kalkidike, t. j. pri vhodu v solunski zaliv.

Bolgarija.

Bolgarska carjeva dvojica v Nišu

Dne 27. t. m. sta se podala bolgarski car in carica v Niš, da obiščeta generala Mackensena, ki tabori v bivši srbski prestolnici.

Bolgari se pripravljajo na nove boje.

Bolgari se še oborožujejo. Od zaveznic dobi vajo velike množine težkega topništva in drugega vojnega gradiva. Tako podpora dobiva tudi Turčija. V bolgarskih pristaniščih se dela neprestano in tja dobajajo avstrijske in nemške čete. Vojaško važne železnice se grade iz Ruščuka čez Nikopolsk v Vidin in iz Tekle v Kladovo. Te železnice bodo v kratkem gotove. — Mesto Bitolj zapuščajo Bolgari in nadomeščajo jih nemški vojaki. V Bitolji se nahaja baje že 50.000 nemških vojakov.

Vojno posvetovanje v Sofiji.

„Adeverul“ poroča iz Sofije dne 26. januarja: Dne 25. jan. se je vršilo v Sofiji pod predsedstvom kralja Ferdinanda veliko vojno posvetovanje, katerega so se udeležili med drugim generalisimus Jekov, generala Žostov in Bojadjev ter vojni minister Najdenov.

Rusko bojišče.

Na ruski fronti se vršijo krajevni izpadi in artilerijski boji. Za rusko fronto se zopet premikajo mnogoštevilne čete, znamenje, da se pripravlja nova ofenziva.

Novi ruski napadi ob Dnjestrju.

Rusi so dne 29. jan. začeli srdito napadati naše okope ob območju pri kraju Uščiško ob Dnjestrju. Hrabra avstrijska posadka je sovražnika krepko odbila. Ozemlje pred našimi okopi je posejano s sovražnimi mrliči.

Naš uspeh pri Toporovcu.

V petek, dne 28. jan., so naše čete pri Toporovcu ob Besarabski meji napadle ruske prednje postojanke in so jih v ročnem mefežu zavzele. Naši so nato ruske okope zakopali in se vrnili z velikim številom ujetnikov.

Kako je v Černovicah.

Lvovski list „Gazeta Wieczorna“ piše — kar je skoraj neverjetno, pa vendar resnično — da so Černovice najcenejše mesto v Avstriji. V bukovinskem glavnem mestu, ki leži tesno za bojno črto, v katerem noč in dan gromijo topovi, katerega židovi se tresejo od pokanja havbic, se živi mnogo ceneje, kot marsikje drugod v celem ozemlju Avstro-Ogrske. Vsa živila se zelo lahko dobijo, o krušnih izkaznicah ni niti govora; kruha in moke je v Černovicah skoraj več, kot se rabi. To pa radi tega, ker je še od prej mnogo živil v zalogi in tudi zategadelj, ker je rumunska meja v neposredni bližini. Preskrba mesta z živili je torej izborna. Vojska ustvarja torej mnogokrat take izvanredne izjeme.

„Nowa Reforma“ piše, da so se mestni prebivalci v Černovicah od 3letnega otroka do 90letnega starčka privadili na neprestano topovsko bobnenje, kakor na poletne nevihte. Promet je v mestu popolnoma neoviran. Ulice so po dnevu in po noči polne občinstva. Ljudstvo tako zaupa na našo obrambno silo, da prav nič ne misli na beg.

Pred novimi boji na severu.

Curiški listi poročajo, da je francoski general Pau dospel k ruski severni armadi, kateri poveljuje general Smyrnov. Pričakuje se, da bodo Rusi z novo močjo napadli Hindenburgovo armado.

Japonski upliv v Rusiji.

Rumunski list „Adeverul“ poroča, da so zadnji čas prišla skoro vsa važnejša ruska industrijska središča v japonske roke. Istotako imajo tudi japonski tehniki glavno besedo pri ruskih municijskih tovarnah. Železniška črta Vladivostok—Petrograd je zastražena po vojaštvu, kateremu poveljujejo japonski častniki. V ruskih vojaških osrednjih taboriščih so nastavljeni skoro izključno sami japonski častniki kot vaditelji vojaštva.

Rumunija.

Nevtralci svarijo Rumunijo in Grčijo.

Amsterdamski list „Tijds“ piše, da je padee Srbije in Črnogore velik svarilen zgled za Rumunijo in Grčijo. Kakor je četverosporazum v kritičnem trenutku zapustil omenjeni državi, tako bi napravil najbr-

že tudi z Rumunijo in Grčijo, ako bi še ti dve deželi kdaj nameravali se vojskovati na strani četverosporazuma.

Kaj bo z Rumunijo?

Glede položaja v Rumunski je vladala zadnje dni neka tišina in ni bilo vesti o kakih važnih pojavih in izjavah, po katerih bi se dalo kaj sklepati o mnenju v tamošnjih vodilnih krogih. So pa vesti, ki pričajo, da je četverosporazum neprestano na delu, da bi Rumunsko zapel v svojo mrežo. Znaki tega prizadevanja bi bili glasovi, da je Anglija kupila v Rumuniji 80.000 vagonov žita in pa vest o rumunskem posojilu na Angleškem. Rumunski list „Steagul“ pa podaja pojasnila, v kakem razmerju sta ti dejstvi med seboj. Nakup 80.000 vagonov žita po angleški vladi je v resnici državno posojilo, ki je je Bratianova vlada dogovorila v Londonu v pokritje raznih potreb državnega življenja. Angleška vlada je dala Rumunski na razpolago 250 milijonov lejev, a rumunska vlada jej je ponudila v pokritje tega zneska 80.000 vagonov žita, ki se ima po vojni odpraviti v angleške luke. Podobno tolmači stvar tudi bukareški poročevalec lista „Voss. Zeitung.“

Odrto pa ostaja vprašanje, ali to tolmačenje odgovarja dejstvu, ali pa ima prikrivati kaj, kar bi rumunska vlada rada prikrivala pred svetom; ali niso morda stiki med Rumunsko in četverosporazumom taki, da bi moglo prvo spraviti v slabo luč pred nasprotniki poslednje.

K veliki pozornosti svari tudi vest, ki jo prinaša „Vossische Zeitung“ iz Amsterdamu, da se namreč Anglija pripravlja za poostrenje gospodarskega boja zoper Nemčijo. Eno sredstvo v ta namen da je nakupovanje letine v nevtralnih deželah. Nakup v Rumunski je bil prvi korak, a sedaj poizkušajo angleški trgovci z nakupovanjem velikih množin živil v Škandinaviji in na Holandskem na angleški račun z namenom, da bi ta živila ne odšla za Nemčijo in za Avstrijo.

Rumunija hoče zopet zapreti meje.

Iz Bukarešte poročajo:

Rumunska vlada namerava zopet prepovedati izvoz žita in moke. Ta prepoved pa ne bo zadela že sklenjenih izvoznih pogodb.

Angleži kupujejo pri Rumunijcih.

Italijanski socialistični list „Avanti“ piše k lažnji londonski vesti, da je Anglija kupila v Rumuniji 80.000 vagonov žita za 256 milijonov v zlatu: Tu imamo zares mojstersko potezo Angležev. Rumunija se je zadnji čas čisto očito močno nagnila na stran osrednjih velesil ter jih je hotela preskrbeti z žitom. Sedaj pride Anglija s svojimi zlatimi funti šterlingov, ki govore slahek jezik in pokupi osrednjima velesilama žito pred nosom. Ta jezik zlatih funtov je „esperantski jezik“, ki je še bolj razumljiv, nego jezik, ki ga je govoril Hindenburg s svojimi ljudmi. Tega jezika se je Anglija že dostikrat poslužila — druga kolonialna država se je zgradila na temelju tega jezika. — Angleži bodo morali nakupljeno žito spraviti po izredno dolgi poti čez Rusijo v Anglijo. Rumunski kruh bo torej na Angleškem dokaj močno soljen.

Turška bojišča.

Turki se pri Erzerumu umaknili.

Na kavkaškem bojišču so se morali Turki dne 26. jan. radi velike ruske premoči umakniti s svojih dosedanjih postojank proti mestu Erzerum. Turške čete so zasedle postojanke na izhodni strani mesta Erzerum. Središče turških postojank je sedaj oddaljeno 15 km od Erzeruma proti izhodu. Na ostalih delih kavkaške bojne črte so Turki ohranili svoje stare postojanke.

Turški plen na Galipolju.

List „Nieuwe Rotterdamsche Courant“ poroča, da znaša turški plen na Galipolju: 1000 konj in mul, 10 rabnih in 18 nerabnih topov, 61 strojnih pušk, 1400 pušk, 21 municijskih in 40 topniških voz, 64.000 zabojev artilerijske municije, 650.000 zabojev infanterijske municije, 2055 bomb, 1500 pehotnih varnostnih čelad, 2200 šotorov, 550 nosilnic, 9500 vodnih vozil, 6200 plaščev, 15.500 zabojev mesnih konzerv, več sto tisoč škateľ drugih živil, 280 avtomobilov, 18 brezžičnih brzozajvni postaj, dva popolnoma opremljena vojna lazareta itd.

Sueški prekop.

„Kölnische Zeitung“ poroča: Potniki neke ladje, ki je dospel iz Bombaya v Neapel, pripoveduje-

jo, da so videli ob Sueškem prekopu obsežna utrjevalna dela, ki jih grade Indijci in Kanadci. Ob prekopu so strelski jarki in v več vrstah utrdbe. Razen tega so zgradili železnico iz Sueza v Izmailo. Po Ruščem morju križarijo torpedovke, oborožene z najnovejšimi brzostrelnimi topovi. Tudi za to so skrbeli, da se morejo čete, če izgube en breg, zbrati in ojačiti na drugem bregu.

Veliki dogodki spomladi

Italija poruši temelje četverosporazuma.

Sofijski list „Utro“ priobčuje pogovor z bolgarskim generalom Žekovom, ki pravi, da narodi četverosporazuma spoznajo v kratkem pravi položaj in se oglasijo proti nadaljevanju vojne. Vsekakor je pričakovati spomladi velikih in odločilnih dogodkov. Najprvo bo brezdvomno Italija zrela za mir, ker tam se pripravlja velika, proti vojni naperjena notranja državna kriza in iz Italije se porušijo temelji četverosporazuma.

Švicarji in nemška zastava.

Dne 27. jan., na rojstni dan cesarja Viljema, se je v mestu Lausanne na Švicarskem zbrala pred nemškim konzulatom velika množica ljudi, ki je burno zahtevala, naj se odstrani nemška zastava, ki je plapolala na hiši. Množici se je posrečilo, da je strgala zastavo raz poslopje. Končno pa je policija zastavo množici odvzela in jo spravila v vladno hišo. Radi te zadeve je nastalo v Nemčiji in Švici veliko vznemirjenje. Zastopniki švicarske vlade so se pri nemški vladi opravičili in izjavili, da bodo krivci o stro kaznovani. Švicarska vlada je tudi obljubila, da bo nemški konzulat z vojaško silo zavarovala.

Politične vesti.

Posvetovanje ministrov v Budimpešti. Dne 28. januarja so došli v Budimpešto: ministrski predsednik grof Stürgkh, železniški minister dr. baron pl. Forster, poljedelski minister dr. Zenker, finančni minister dr. vitez pl. Leth in trgovinski minister dr. Aleksander pl. Spitzmüller. Ob 5. uri popoldne se je v ogrskem finančnem ministrstvu vršilo posvetovanje glede gospodarskih vprašanj, ki so v zvezi z vojsko. Posvetovanja so se udeležili avstrijski ministri in strokovni poročevalci, ter zastopniki ogrske vlade: ministrski predsednik, grof Štefan Tisza, trgovinski, finančni in poljedelski minister ter ogrski strokovni poročevalci. Posvetovanja so se v soboto nadaljevala. V nedeljo predpoldne so avstrijski ministri odpoštovali na Dunaj. Po svetovanjem se pripisuje velika važnost.

Goriški deželni uradi se selijo zopet na jug. Goriški deželni odbor je sklenil, da premesti kmetijski in tehnični urad z Dunaja v Ajdovščino. Deželni odbor se je torej začel vračati v deželo, iz katere je bil prvi pobegnil, kar je bilo ozolovljilo do skrajnosti vse prebivalstvo. Tudi drugi deželni uradi naj bi se vrnili na goriška tla! Vsekakor pa je ugodno znamenje, da se deželni uradi vračajo v deželo. Na merodajnih mestih so gotovo do dobra prepričani, da Lah nikdar ne bo predrl naše fronte.

Bolgarščina napreduje. Dunajčani so se pričeli učiti bolgarščine. Na stolici orientalskih jezikov se otarjajo bolgarski tečaji, na katerih ne bo treba plačevati nobene učnine.

Izvoz živine iz Rumunije. Rumunska vlada je dovolila, da se sme izvažati goveja živina in konji v Avstrijo in Nemčijo.

Novodobna Kitajska. Cesar Juansikaj bo, kakor poročajo petrograjski listi, uvedel na Kitajskem splošno vojaško dolžnost ter bo izdal tudi postavo, po kateri bo moral vsak Kitajec v šolo. Dosedaj so bili na Kitajskem le revnejši sloji podvrženi vojaški dolžnosti. Prisilnega šolskega poduka pa sploh ni bilo. Nove odredbe stopijo že v spomladi 1916 v veljavo.

Raznoterosti.

Duhovniška vest. Na Svečnico bo umeščen Ivan Jelšnik na župnijo Zibika.

† Bogoslovec Jožef Bašča. Prekmurske „Novine“ poročajo, da je v Bogojinci v Prekmurju dne 25. jan. pri svojem bratu č. g. Ivanu Bašča, župniku istotam, umrl 22letni ogrski Slovenec, bogoslovnik III. letnika Jožef Miroslav Bašča. Rajni je bil izmed zelo redkega števila slovenskega duhovniškega naraščaja med ogrskimi Slovenci. Bil je vnet sotrudi-

beh listov ogrskih Slovencev „Novin“ in „Marijinega Lista.“ Nameraval je predstaviti tudi sv. pismo v ogrsko-slovenski jezik. Pogreb se je vršil v četrtek, 27. jan. „Novine“ pišejo med drugim o Baščevi smrti: „Duhovnikov je vsej posedi premalo, najbolje med nami Slovenci; zdaj je pa Boža Modrost pozvala k sebi mladenca — bogoslovca, od šteroga smo telko čakali. „Sveta Maticerkev med Slovenci je dosta zgubila z njegovim smrtjo“, so si pogučali pšpek (škof) pri njegovom mrtvom teli. — Ali Bogi se je tak povidlo, naj bo dičeno njegovo ime! — Svetila mlademu ogrskemu Slovincu večna luč!

Glavni izmed ogrskih Slovencev. Ogrske „Novine“ poročajo: — Križavci. Poteka je od ministra za notranje ne dovoljena. Poštara so za volo vkanjivanja, ka je od peneznih pisem več vlekao, kak njemi je šlo i ka je plačo želo i od taborskih pisem, pred sod postavili. — Najdeni je v Črensovcih eden 11 let star slovenski deček z zelenim klobočkom z Štajara. Brščas je tisti, šteri je premino iz mariborske okolice, kak je v „Slov. Gospodari“ razglašeno bilo. — Požgao se je v Fokoveih Janoš Cuk, kda je z goreče stala svoje troje živinče vön-sravlaio. Marho je toti rešo, sam je pa teške rane dobo. — Kak so praščiča klali. V B.... je meo en človek debeloga praščiča, po šterega je ne vüpaio v hlev. Djaio ga je zato na lane i tak ga je vüpotegno i privezao k drvam. Zdaio zeme nož, da bi ga zaklao. Ali zobstonsko je vso njegov prizadevanje. Kakšte riva doškrnja nož v njega praščič to nikaj gor ne vzeme. Ledekaj je nemrtelen. Kaj si te zdaio mesar začne? Zača naganjati sosedovoga psa, šteri je jako fajda nad njim. Mislo je naime, da zātoga volo ne more svinčeta bujti. Zrok je pa to bio, ka je nož prekratek bio. V tom hipi, ka sta se pes pa mesar naganjala, si je praščič nikaj zmislilo pri drvaj. Začo je vse z mesta znesti. Nevola je rasla. Ne de praščiča pa ne drv. Zato po sekiro hajd. Žena drži na lane, mož pa z drvaricov zakole bogega praščiča.

General Schönaich umrl. Na Dunaju je v petek, dne 28. januarja umrl od kapi zadet bivši vojni minister general pehote baron pl. Schönaich. Umrl, ki je bil rojen l. 1844, je bil vojni minister od 24. okt. 1906 do 20. sept. 1911. Udeležil se je vojske v Schleswig-Holsteinu in bitke pri Krajevem Gradcu.

Odlikovan slovenski častnik. Rezervni poročnik 26. domobr. pešpolka J. Rođe je dobil od cesarja pohvalno priznanje.

Hrabro slovenski vojak. Piše se nam: Avgust Dolinšek, sin čevljarskega mojstra in gostilničarja v Hrastniku, je pri mobilizaciji kot četovodja odrinil k vojakom. Na severnem bojišču za narednika imenovan, je bil odlikovan z malo srebrno kolajno. Ko je postal štabni narednik in je bil opasno ranjen, je dobil veliko srebrno kolajno. Še v bolniškem stanju se je vrli slovenski fant javil prostovoljno k fronti, ko se je pričela vojna z zahrbtnim Lahom. Pri inšpicijemskem potovanju našega prestolonaslednika je leta odlikoval Dolinška osebno z bronasto svetinjo. Ta že v civilu kot značaj poznan mladenič je postal častniški namestnik. Novembra 1915 je bil zopet občutno ranjen in leži sedaj v bolnišnici v Zagrebu. Te dni je dobil za izredno hrabrost zlato kolajno. Odlikovanec je šele 26 let star, a ima že štiri znamenita odlikovanja. Mlademu slovenskemu junaku iskreno čestitamo!

Novi okrajni finančni kontrolni uradi na Spod. Štajerskem. S 1. aprilom t. l. bo ustanovljen v Brežicah nov okrajni finančni kontrolni urad, kateremu bosta pridružena finančna stražna oddelkova okraja Brežice in Sevnica, ki sta spadala dosedaj pod finančni kontrolni okraj Celje, nadalje Sv. Peter pod S. Gorami ter Kozje, ki sta spadala dosedaj pod finančni kontrolni urad Šmarje pri Jelšah. Nadalje se še ustanovi okrajno finančno kontrolno vodstvo v Slovenjgradcu, kateremu bosta pridružena finančna oddelkova okraja Slovenjgradec in Marenberg, ki sta spadala dosedaj pod Maribor, ter Šoštanj, ki je dosedaj spadal pod okrajno finančno kontrolno vodstvo v Celju.

Rekviriranje žita. Kmečki posestniki mariborskega okraja se pritožujejo, da so mnogi zopet dobili pozive, naj do 15. oziroma 21. februarja oddajo gotove množine žita, dasiravno so že zahtevano žito oddali. Ljudstvo je razburjeno. Zdi se nam, da se gre tu za pomoto ali zelo površno delo. Urad na glavarstvu, ki vodi zapiske o oddanem žitu, najbrž ni pravočasno izknjižil, da so kmetje žito že oddali. Prosimo oblasti, da se naj ubogega kmečkega ljudstva ne razburja po nepotrebnem in da se mu ne jemlje zlatega časa, ki je za dela prepotraben. — Uradno se zatrjuje, da se je pomota že popravila.

Zetvenim komisijam! C. kr. žetveni komisar, vinarski nadzornik g. Fr. Matjašič bo imel v prihodnjem času v večih krajih posvetovanja, kako bi se prišlo v okom primanjkanju delavskih moči, ki preti prihodnjo spomlad. Gg. občinski predstojniki, ki so povabljeni na ta posvetovanja se pozivljajo,

da se jih polnoštevilno udeleže, ker se tu gre za velevažne zadeve kmečkega ljudstva. Posvetovanja se vrše dne 31. januarja v Ormožu, 1. februarja v Ptuj, 4. februarja v Rogatcu, 8. februarja v Sevnici, 9. februarja v Brežicah in 10. februarja v Kozjem.

Klasifikacija konj. Štajersko namestništvo razglaša: Ker bo povodom bližajoče se klasifikacije konj brezdvomno vloženih zelo veliko prošenj za oprosčenje konj od klasifikacije, se naznanja, da se na prošnje, češ, prošnjik rabi konja za polj ka dela, za vzdrževanje obrata, za aprovizacijo mest, za spravljanje poljskih pridelkov itd. ne bo oziralo, marveč se bo oziralo zgolj na postavna določila, katera bodo prejela od politične okrajne oblasti zupanstva povodom bližajoče se klasifikacije konj.

Trgovina z lesom. Piše se nam: Po deželi opazamo zadoji čas vse polno agentov in mešetarej, ki nakupujejo raznovrsten les, posebno orehova debla. Plačuje se ne več na kubični meter, kot je bilo doslej v navadi, ampak na vago. V tem oziru pa so cene zelo različne. Dobro bi bilo, ako bi se od vladne strani tudi v tem oziru storili potrebni koraki, da bi posestniki bili poučeni o cenah. Pripeti se, da mešetarji pri tem več zaslužijo, kakor pa dobi kmet za prodani les. Vse, kar je prav!

Cene lesu se zvišajo. Z Dunaja se poroča, da so velike tvrdke na Dunaju in Budimpešti, ki določujejo ceno lesu, sklenile, da se cena zviša za 40% t. j. za 12½ K pri kubičnem metru za srednje dober les. Višje cene stopijo v veljavo s 1. februarjem. — Na Ogrskem so velike tvrdke zvišale ceno za deske za 15—20 odstotkov, štedimo z lesnimi zakladi!

Važen nasvet. Vsak dan prihajajo nove naredbe, ki se tičejo važnih vprašanj vojaške dolžnosti, prometa z raznimi pridelki in izdelki ter njih najvišjih cen. Za te naredbe mora vsakdo vedeti, če naj se z njimi okoristi, oziroma če naj ne pride v neprimliko ali celo v kazni. Te naredbe se sicer v vseh listih redno objavljajo, a vsi ljudje listov ne čitajo. Priporočamo vsem župnim uradom, županstvom, kmetijskim podružnicam in drugim, da vse take naredbe, ki so važne za ljudi, ob sedanjem vojnem času izstrižejo iz listov ter jih po vaseh na takih krajih in na tak način prilepijo, da jih more vsakdo brati.

Potresi na Ogrskem. Dne 26. januarja zjutraj so aparati potresnih opazovališč zabeležili, da se je kakih 550 km od Budimpešte zgodil močan potres. — O potresu na Erdeljskem javljajo: V komitatu Nagy Kükölo je bilo dne 26. t. m. ob 8. uri 37 minut več močnih potresnih sunkov, vsled katerih se je podrlo mnogo dimnikov in je počilo mnogo zidov. Prebivalci celega komitata so iz hiš zbežali. Nezgoda se ni primerila nobena. Čutili so potres tudi v Kronstadtu in v raznih drugih ogrskih mestih.

Zlato na Koroškem. Svoje dni so pri Rennwegu na Koroškem kopali zlato, a tisti rudnik je

že zdavnaj opušen. Zdaio se delajo priprave, da bi posebna komisija preiskala, če bi se izplačalo tod novič s pridobivanjem zlata.

Vojne žrtve, ki jih zahtevajo nalezljive bolezni. Napačno je mnenje, da pobere v vojski boj največ življenj. Vojskam slede bolezni, ki zahtevajo svoje žrtve pri zmagovalcih in pri premagancih. Moderna vojska zato zahteva, da se proti nalezljivim boleznim vse stori. Naša vojna uprava je tudi tozadevno vse storila, da varuje vojake, kar je le moglo, tudi pred nalezljivimi boleznimi. Bolezni so v nekaterih vojskah pobrale več ljudi, kakor kroglice in drugo orožje. V vojski leta 1866 je na 280.000 pobrala kolera 46.291 mož. V drugih vojskah je legar zahteval velikanske žrtve, kar so izkusili Francozi v dveletni vojski na Krimu. Orožje je usmrtilo 20.246 mož, kolera je pa pobrala 11.000 in legar 17.500 mož. Še strašnejše so gospodarile bolezni v rusko-turški vojski (1877). Padlo je 34.732 mož, na legarju in na mrzlici je pa obolelo 199.437 mož, umrlo jih je med njimi 43.985.

Največji vojak. Nemška armada se lahko ponasa, da ima menda največjega vojaka. Bogoslovec Zimmermann iz Warzenrieda pri Furthu je visok 2 metra in 16 centimetrov. Pred kratkim je Zimmerman dobil žetveni dopust in je očetu-kmetu pomagal delati na polju. Zimmermann je uvrščen v topničarski polk v Strassburgu.

Dopisi.

Maribor. Umrli ste: Terezija Lončarec, gostilničarka v Viktrinski ulici, stara 66 let in Cecilija Hitzl, vdova po kotlarskem mojstru.

Maribor. V pretečenem tednu so bili v Mariboru med nevojaškim prebivalstvom sledeči slučajji nalezljivih bolezni: škrlatica 3 slučajji, davica 2 slučajja in osepnice 3 slučajji.

Maribor. Služkinja Marija Rehat je nesla na glavi škap vročega luga. Nesreča je hotela, da si je razlila lug po obrazu, pri čemur je dobila hude opekline. Težko poškodovano so spravili v deželno bolnišnico.

Sv. Jurij ob juž. žel. Podružnica c. kr. kmet družbe v Št. Jurju ob juž. žel. ima svoj občni zbor v nedeljo dne 6. svečana ob 9. uri dopoldne v restavraciji pri kolodvoru.

Dramlje. Dne 24. januarja t. l. je padla dve leti stara hčerka Jožefa Skerl na dvorišču svojih starišev v Razboru v gnojnico, kjer je utonila.

Gaberje pri Celju. Brezposelna Helena Tofant je ukradla četovodji Viktorju Cukovic v Gaberju denarnico, v kateri je bil znesek 1 K 72 v v gotovini ter pobotnica, glaseča se na 50 K v vplačnem vojnem posojilu. Tatico so izsledili ter izročili sodišču.

Celje. V Gradcu je umrl mnogo let pri okrožni sodniji v Celju službujoči deželno-sodni svetnik Alojzij Dovat.

Arjavas pri Žalcu. V nedeljo, dne 30. jan., je bila pokopana Anica Dreio, najmlajša hči rodbine Dreio. Veleposlovani rodbini, ki žaluje tudi za najmlajšim sinom, ki ga že od začetka vojske pogreša, naše najsrčnejše sožalje.

URE

Točna postrzba

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih reči po vsaki cen.

Tudi na obroke. - Ilustr. cenik zastoj. - Gramofoni 20—200 K

Niklasta remont-ura	K 8-50
Pristna srebrna ura	K 7-—
Original omega ura	K 24-—
Kuhinjaka ura	K 10-—
Budilka niklasta	K 8-—
Poročni prstani	K 2-—
Srebrne verižice	K 2-—

Večletno jamstvo.

Nasl. Dietinger

Theod. Fehrenbach

urar in očalar

MARIBOR, Gospodna ul. 26

Kupujem zlatino in srebra.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

43. c. kr. državna loterija

za civilno dobrodelne namene v državnem zboru zastopanih kraljevin in dežel.

Ta loterija v denarju vsebuje 21.146 dobitkov
v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitok znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

10. feb. 1916.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Verdere Zollamtsstrasse 5, pri kr. ogrskem loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti, IX. poslopje glavne carinskega urada, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, pošto-brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se dopošljajo poštnine prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije
(oddelek za dobrodelne loterije).